

شرق روزنامه

نگاه

اتحادیه اروپایی زیر فشار پزشکان بدون مرز

اردشیر ز اِرعی قنوتایی

بعد از پایان جنگ سرد در «روابط بین‌الملل» تغییراتی رخ داد که تصویر و تعبیر واضحی از تسلط قدرت هژمونیک، اهداف ژئوپلیتیک، سلطه سیستم تک‌قطبی و خواست گسترش حوزه نفوذ در ورای «حقوق بین‌الملل» و کنوانسیون‌های جهانی در حیطه حقوق بشر- بنیادین بود. این تغییرات اساسی در روابط بین‌المللی به‌واسطه نبود نیروی «بدیل» و بازدارنده برای تنظیم و بالانس در دوگانه نهاد قدرت - مردم موجب شد تا «نظم نوین جهانی» با گرایش به موقعیت «رنال‌پلیتیک» روبه‌روز وضعیت دموکراتیک و مشروعیت عدالت در سیستم جدید را با تهدید عینی مواجه کند.

در این دوره کوتاه تاریخی که از ابتدای دهه ۹۰ میلادی شروع شد تا به امروز، روند دموکراتیزاسیون جهانی با یک گردش آشکار و باعقب‌نشینی گام‌به‌گام، عرصه رقابت و مسیر تحول را به نیروهای تمامیت‌خواه، هژمونیک، گروه‌بندی‌های اقتصادی- نظامی- سیاسی، اتحادهای ژئوپلیتیک و به‌طورکلی ائتلاف قدرت و ثروت جهانی واگذار کرد. به‌همین‌دلیل ضمن کاهش قدرت و تأثیرگذاری نهادهای بین‌المللی ازجمله سازمان ملل متحد و سازمان‌های حقوق‌بشری، راه برای دو وضعیت کاملاً غیر مردم‌نهاد هموار شد که در اولی به‌ربری عربستان از این نهادها چون سازمان ملل متحد تابعی از قدرت‌های هژمونیک شدند و در مسیر دوم سازمان‌های حقوق‌بشری قدرت تأثیرگذاری خود را در مقابل نهادهای ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی معطوف به قدرت، از دست دادند. آنچه امروز و به‌خصوص در ماه‌های اخیر در رابطه با عملکرد سازمان ملل متحد از جمله در جریان گزارش رسمی این نهاد درباره ارتکاب به جنایات جنگی از سوی ائتلاف به رهبری عربستان در جنگ یمَن از سوی دبیرکل انتشار یافت و چند روز بعد به اذهان خود «بان کی مون»، او زیر فشار و تهدید ریاض مجبور به تجدیدنظر و خارج‌کردن عربستان از لیست سیاه ناقضان حقوق کودکان شد، تنها یک نمونه از این صورت‌بندی جدید بوده است.

در چنین شرایطی که نظم نوین جهانی به‌تبع منافع قدرت‌های بین‌المللسی و منطقه‌بیش از پیش به نهادهای قدرت نزدیک شده است، بعضی از سازمان‌های حقوق‌بشری این سقوط اخلاقی را تحمل نکرده و با اعتراض به نهادهای بالادستی و قدرت‌های هژمون جهانی و منطقه از یک طرف ناخرسندی خود را نشان می‌دهند و از طرف دیگر با اتخاذ یک رویه مبتنی‌بر دفاع از حقوق بشر- سعهی در حفظ جایگاه اعتباری خود و اعمال فشار بر جبهه مقابل داشته‌اند.

چنانچه اقدام «سازمان پزشکان بدون مرز» در ماه ژوئن گذشته در نپذیرفتن کمک‌های اتحادیه اروپایی از این پس (در اعتراض به سیاست‌های مهاجرتی که به‌تازگی بین این اتحادیه و ترکیه اتخاذ شده است)، دقیقاً نقطه مقابل تصمیم دبیرکل سازمان ملل در زمینه تسلیم‌شدن به باج‌خواهی ائتلاف عربی تلقی می‌شود. «جرومی اوبرایت»، دبیرکل پزشکان بدون مرز، در توجیه این تصمیم و ضمن اعلام جدی این سازمان از اتحادیه اروپایی در زمینه سیاست‌های مهاجرتی می‌گوید: «قرارداد اتحادیه اروپا با ترکیه و سیاست بازگرداندن بی‌رویه پناه‌جویان، زیرپا گذاشتن معنای پناه‌جویی است». او ضمن اینکه سیاست‌های اتحادیه اروپایی را شرم‌آور توصیف می‌کند، تأکید کرده: «اتحادیه اروپا با قرارداد خود با ترکیه ثابت کرد برای حقوق انسان ازجمله قائل نیست». سازمان پزشکان بدون مرز با نپذیرفتن کمک ۵۶میلیون‌یورویی اتحادیه اروپا و نهادهای وابسته به آن که معادل هشت درصد از بودجه سالانه این سازمان است، هرچند به‌لحاظ مالی در تنگنا و فشار زیادی قرار می‌گیرد، اما از اصولی پیروی کرده است (برعکس اقدام دبیرکل سازمان ملل متحد برای عقب‌نشینی درباره گنجاندن عربستان در لیست سیاه ناقضان حقوق کودک) که هم مبانی اخلاقی دارد و هم جایگاه حقوقی پناه‌جویی را حفظ می‌کند.

دفاع از اصول پایه حقوق بشر- از اهمیت بسیار بیشتری نسبت به کمک‌های موردی در این خصوص برخوردار خواهد بود و سازمان پزشکان بدون مرز برعکس آشاه بزرگ بان کی مون به‌درستی عمل کرده است. اینکه یک سازمان معتبر بین‌المللی به‌صراحت بر نقض حقوق بنیادین پناه‌جویی در قرارداد اتحادیه اروپا و ترکیه انگشت می‌گذارد و با استناد به مبانی حقوقی، این قرارداد را به چالش می‌گیرد و از طرف دیگر نهاد رسمی اتحادیه اروپایی و حتی هیچ‌یک از کمسیون‌های آن حاضر به پاسخ‌گویی به این موضوع نمی‌شوند، به‌خوبی مشروعیت ادعای پزشکان بدون مرز و دیگر نهادهای منتقد بین‌المللی را به اثبات می‌رساند.

چنانچه پس از تصمیم پزشکان بدون مرز، بلافاصله «کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان» ضمن حمایت از این تصمیم گفته است «تنها براساس وظیفه‌اش بر نحوه اجرای این توافق نامه (قرارداد اتحادیه اروپایی- ترکیه) نظارت خواهد کرد». نقض حقوق بین‌الملل و حقوق بشر بنیادین از سوی نهادهای مهمی چون سازمان ملل متحد به هر بهانه‌ای موجب آسیب‌زدن جدی به روندهای دموکراتیک تلقی می‌شود که متأسفانه درخصوص سازمان ملل متحد انجام شد و امروز با درس‌گیری از این اشتباه بزرگ، سازمان پزشکان بدون مرز نسبت به آن عکس‌العمل درست و منطقی از خود بروز داده است. از طرف دیگر نهادهایشدن موضوع باج‌خواهی در روابط بین‌الملل، هم اعتبار و جایگاه حقوقی چنین نهادهایی را از بین می‌برد و هم اینکه دست اصحاب قدرت را برای نقض بیشتر این اصول باز می‌گذارد. هرچند به نظر نمی‌رسد در کوتاه‌مدت این اقدام سازمان پزشکان بدون مرز بتواند تأثیر تعیین‌کننده بر اوضاع پناه‌جویان بگذارد، ولی در میان‌مدت میزان فشار حقوقی، سیاسی و اخلاقی را بر این نهاد افزایش خواهد داد. اگر قرار باشد جنایت جنگی علیه کودکان چنان‌که درباره تجدیدنظر گنجاینن عربستان در لیست سیاه سازمان ملل متحد اتفاق افتاد، نادیده گرفته شود، در ادامه، کشورهای قدرتمند و ثروتمند همواره می‌توانند با تکیه بر همین اهرم‌های فشار بر رویه جنایتکارانه خود سروپوش بگذارند. درمقابل با تصمیم درست سازمان پزشکان بدون مرز، هرچه‌بیشتر فشار بر اتحادیه اروپایی برای نقض حقوق پناه‌جویان در ساختار جهانی و افکار عمومی بین‌المللی افزایش یافته و این اتحادیه با دیگر کشورهای ناقض حقوق بشر با زیر فشار قرارگرفتن، متحمل هزینه سنگین سیاسی و اخلاقی خواهند شد که دموکراسی اجتماعی این جوامع و منشورهای حقوق بشری موجود رهبران سوداگر این جوامع را در تقابل با کسب اعتبار قرار خواهد داد.

یادداشت

داعش و جنگ پارتیزانی

افشین غلامی

سرگرد «آزاد احمد صوفی»، جانشین هنگ یکم تیپ دو پیشمرگه‌های اقلیم کردستان در محور پنج عملیاتی کرکوک، با اشاره به تحلیل قوای نظامی داعش در گفت‌وگو با «شرق» اذعان کرد: داعش از بین نرفته، اما مانند ابتدای ظهورش، دیگر توانایی جنگ جبهه‌ای را ندارد، بلکه به جنگ چریکی روی آورده است.

او ادامه داد: در این مدت در تضعیف داعش، هم نیروهای پیشمرگه روش‌های مدرن جنگ با داعش را فراگرفته‌اند و هم توان مالی و نظامی داعش تحلیل رفته و هم بمباران هواییماهای هم‌پیمانان در شکست‌های داعش تأثیرگذار بوده است. سرگرد آزاد احمد با انتقاد از نیروهای ارتش عراق در فرار از کرکوک و دیگر مناطق عراق اظهار کرد: ارتش عراق به هیچ صورتی در این محورها به ما کمکی نکرده و با آمدن داعش و بعد از فرارشان از این مناطق، ما در این محورها با داعش می‌جنگیم.

او تصریح کرد: در این مناطقی که از دست داعش آزاد کردیم مستقر شدیم و از آنها پاسداری می‌کنیم. این فرمانده پیشمرگه درخصوص آمادگی آنها برای حمله به مواضع داعش گفت: درحال حاضر برنامه‌ای برای حمله

به مواضع داعش نداریم و در صورت چنین تصمیمی منظر دستور مقامات اقلیم کردستان خواهیم ماند، اما با آمادگی کامل در آماده‌باش قرار داریم.

او به مرز بین آنها و داعش اشاره کرد و توضیح داد: فاصله میان ما و داعش در محور کرکوک از منطقه‌ای تا منطقه دیگر متفاوت است، اما به صورت کلی بین ما و داعش در خط مقدم از دو تا چهار کیلومتر فاصله وجود دارد.

این فرمانده عملیاتی پیشمرگه در محور پنج کرکوک، با تأکید بر تلاش نیروهای پیشمرگه در بازگشت مردم به روستاهایشان، اذعان کرد: در حداقل‌ص مرز ما و داعش، مردم در هیچ روستایی زندگی نمی‌کنند، اما در سمت دریا، امنیت را برای بازگشت مردم به روستاها فراهم کرده‌ایم و تعدادی از مردم به روستاهایشان بازگشته‌اند.

آزاد احمد صوفی درخصوص آواره‌هایی که از دشت‌های جنوبی کرکوک به این شهر می‌آیند، گفت: آواره‌هایی که از مناطق تحت تسلط داعش به سمت نیروهای پیشمرگه می‌آیند از سوی نیروهای امنیتی ما شناسایی و بازجویی و در کمپ‌ها اسکان داده می‌شوند.او خاطرنشان کرد: اگر اطلاعاتی وجود داشته باشد که شخصی با داعش همکاری داشته، مدارکش جمع‌آوری شده و به دادگاه تحویل داده می‌شود و در این رابطه ما همواره سعی کرده‌ایم که بدون امر و بدون قانون، کسی را بازداشت نکنیم.

عیسی ییلدریم

«بن علی ییلدریم»، نخست‌وزیر ترکیه با اشاره به بحران سوریه:

فرصتی برای صبر بیش از این نیست

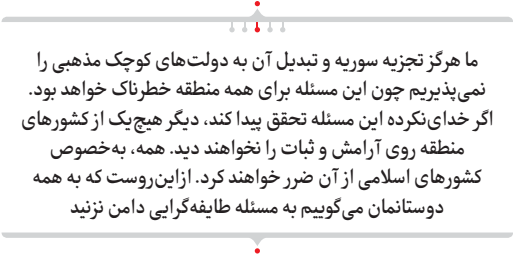
ترجمه: محمدعلی عسگری

خودمان دراین‌باره ادامه می‌دهیم. نباید آمریکا خودش را در جایگاهی قرار دهد که نخواهد یک تروریست را تحویل دهد چون یک دولت هم‌پیمان با ماست. این شخص در ایالات متحده آمریکا زندگی می‌کند و در رأس تشکیلات خطرناکی قرار دارد. ما منتظر آن هستیم که در چارچوب توافق همکاری‌های مشترک بین دو کشور، او را تحویل بگیریم.

آیا به نظر شما لازم است حالت فوق‌العاده اعلام‌شده ادامه داشته باشد؟
بله لازم است چون ما در حال مقابله با یک کودتای نظامی و مسلحانه هستیم. اگر در چنین شرایطی نباید حالت فوق‌العاده اعلام کرد، پس در چه حالتی باید اعلام کرد؟ آنها می‌خواستند دولت منتخب مردم را سرنگون کنند. در فرانسه به‌طورمثال وقتی یک عملیات تروریستی به وقوع می‌پیوندد، حالت فوق‌العاده اعلام می‌کنند. خودتان می‌دانید که تا به حال سه‌بار این اتفاق افتاده است. اما در رابطه با ما، حالت فوق‌العاده را که برای مردم اعلام نکرده‌ایم بلکه برای دولت اعلام کرده‌ایم زیرا کشف یک سازمان تروریستی و تشخیص افراد منتسب به آنها و ازبین‌بردن آثارش در یک مدت کوتاه آسان نخواهد بود. قانون اساسی ترکیه اعلام حالت فوق‌العاده را مجاز می‌شمارد. این حالت تا زمانی که لازم باشد اعلام می‌شود. این حالت برای سه ماه است، حال اگر لازم بود تمدید شود آن را اعلام خواهیم کرد.

در نشتی است که روز بعد از کودتای نافرجام در پارلمان برگزار شد، سفرای هیچ‌کدام از کشورهای عرب به‌جز سفیر دولت قطر حضور نداشتند. شما واکنش آنان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
متأسفانه جز سفیر قطر کسی حضور پیدا نکرد. ما از قطر تشکر می‌کنیم. **آفتقدت توافق‌نامه پناه‌جویان را در صورتی که اتحادیه اروپا نخواهد گذرنامه شنکن را برای شهروندان ترک اجباری کند، متوقف خواهید کرد. این کار تا چه حد شدنی است؟**

ترکیه دولتی نیست که تهدید کند بلکه ضد تهدیداتی که می‌شود تدابیری را اتخاذ می‌کند. در اثر بی‌ثباتی و جنگ داخلی در سوریه و عراق حدود سه‌میلیون آواره اکنون در کشور ما زندگی می‌کنند. ما در روزهای سخت این برادران را پذیرفتیم و با بازکردن درهای خانه‌مان روی آنها ناامان را با آنها تقسیم کردیم. ما براساس ایمان و عقیده خودمان عمل کرده و به این کار ادامه می‌دهیم. پنج سال می‌گذرد که این افراد میهمان ما هستند. ما به جهان و به دوستان غربی‌مان می‌گوییم و حتی به برادران اسلامی‌مان که این بار سنگینی است، بایبند شما هم بخشی از آن را متحمل شوید، اما تاکنون انتظارات ما برآورده نشده است. مشکل در ترکیه نیست بلکه این ترکیه است که بار مشکل دیگران را بر دوش می‌کشد. ما با اروپا توافقی داریم که به شهروندان ترک اجازه رفت‌وآمد آزاد می‌دهد. از آن گذشته سالانه قرار است سه‌میلیارد یورو به‌خاطر پناهندگان به ما بدهند. در مقابل اینها قرار شده ترکیه از پناهجویان استقبال کرده و نگارد که یک‌بار دیگر از طریق ترکیه به اروپا بروند؛ یعنی اگر رفتند دوباره آنها را برمی‌گردانند. این توافق‌نامه باید به صورت کامل و متوازن اجرا شود. ما منتظر اجرای رفت‌وآمد آزاد هستیم. الان توپ در زمین اروپاست و آنها هستند که باید تصمیم بگیرند. ما همه تعهداتمان را انجام داده‌ایم، ولی آنها انجام نداده‌اند.

ما هرگز تجزیه سوریه و تبدیل آن به دولت‌های کوچک مذهبی را نمی‌پذیریم چون این مسئله برای همه منطقه خطرناک خواهد بود. اگر خدای نکرده این مسئله تحقق پیدا کند، دیگر هیچ‌یک از کشورهای منطقه روی آرامش و ثبات را نخواهند دید. همه، به‌خصوص کشورهای اسلامی از آن ضرر خواهند کرد. ازاین‌روست که به همه دوستانمان می‌گوییم به مسئله طایفه‌گرایی دامن نزنید

اگر اتحادیه اروپا به این توافق متعهد نباشد، آن را منحل خواهید کرد؟
طبعاً. این توافق دوطرفه است. ما دفعه بعد احساس می‌کنیم مسئول برگرداندن پناه‌جویان نیستیم. وقتی این مشکل بزرگ‌تر شود، به همان جایی خواهد رسید که بر همه کشورهای اروپایی اثر می‌گذارد. هیچ‌کس این حق را ندارد که از ترکیه بخواهد تا انتها همه‌چیز را تحمل کرده و ازخودگذشتگی نشان دهد.

درباره عملیات نظامی ترکیه در سوریه چه می‌گویید. آیا بر این باور نیستید که ورود نیروهای ترکیه به سوریه مانند ورود به یک باتلاق است؟

نه. ما برای خشکاندن این باتلاق وارد شده‌ایم. مگس‌های مضری در آن منطقه هستند که خود را وابسته به «داعش» و حزب «کارگران کردستان» می‌دانند و نه‌تنها ترکیه بلکه به همه آسیب می‌رسانند حتی به همه شهروندان جهان. چون با بمب‌ها و عملیات انتحاری اقدام به کشتن دیگران می‌کنند. به داخل ترکیه موشک شلیک می‌کنند و مانع آن می‌شوند که بحران‌های سوریه و عراق به نتیجه برسد. حمایتی که ترکیه از ارتش آزاد سوریه می‌کند صرفاً برای نجات‌یافتن از سازمان‌های تروریستی در اسرع‌وقت است. همچنین هدف ما بازگشتن هرچه‌سریع‌تر پناهندگان سوری به خانه‌هایشان است و اینکه سوریه دوباره به همان ثبات گذشته برگردد. ما هرگز تجزیه سوریه و تبدیل آن به دولت‌های کوچک مذهبی را نمی‌پذیریم چون این مسئله برای همه منطقه خطرناک خواهد بود. اگر خدای‌نکرده این مسئله تحقق پیدا کند، دیگر هیچ‌یک

«بن‌علی ییلدریم»، متولد بیستم دسامبر ۱۹۵۵ در شهر «رافاهه» ترکیه است. او که سال‌ها در عرصه راه و شهرسازی و ترابری فعالیت می‌کرد، بعد از اختلاف بین «احمد داووداوغلو» با «رجب طیب اردوغان»، رئیس جمهوری ترکیه، در همین بهار امسال ابتدا به ریاست حزب «عدالت و توسعه» و سپس نخست‌وزیری رسید. گفته می‌شود او از جمله سیاست‌مدارانی است که کاملاً با سیاست‌های اردوغانی هماهنگی دارد. بااین‌حال به نظر می‌رسد او در اداره کشور نه‌تنها فردی بی‌تجربه نیست بلکه در مواردی در مقایسه با داووداوغلو از مهارت‌های بیشتری برخوردار است. مهم‌ترین اتفاق دوران نخست‌وزیری او، کودتای نافرجام یک ماه پیش بود که اردوغان به کمک همین ییلدریم تا حدود زیادی توانست آن را جمع‌وجور کند. در این گفت‌وگو او بیشتر به پیامدهای همین کودتا و نیز رویکردهای جدید ترکیه در عرصه سیاست خارجی می‌پردازد.

اگر ابتدا بگویید هنوز هم در ترکیه ما شاهد آثار و عواقب کودتای گذشته به‌خصوص در حوزه‌های اقتصادی و گردشگری هستیم؟
ما از روز اول تصمیماتی گرفتیم که بر اوضاع اقتصادی کشور اثر نگذارد. ازاین‌رو می‌توان گفت کودتای اخیر تأثیری بر اقتصاد کشور نداشت؛ حتی می‌شود گفت هیچ تأثیری، زیرا اقتصاد کشور دوباره به مسیر طبیعی و صحیح خودش برگشته است. در حوزه گردشگری نیز ملاحظاتیی وجود داشت و موجب اختلال در سفرهای گردشگران به کشور شد، اما بعد از یک مدت کوتاه دوباره امور گردشگری و سرمایه‌گذاری در این حوزه به همان قوت سابق خودش برگشت.

اگر به نظر شما چه دولت‌هایی از تلاش کودتاگران وابسته به جماعت «فتح‌الله گولن» پشتیبانی یا همچنان از سازمان‌های تروریستی حمایت می‌کنند؟
بدون تردید پشت این تلاش کودتاگران، همان تشکیلات تروریستی گولن قرار داشت. اما اکنون بحث درباره طرف‌ها یا دولت‌هایی است که از این تلاش حمایت کردند. نمی‌توانیم بدون داشتن دلیل، کشوری را متهم کنیم. ازاین‌رو نمی‌گوییم دولت‌هایی هستند که از این‌گونه تلاش‌ها حمایت می‌کنند، بلکه می‌گوییم کانون‌هایی هستند که از این‌گونه اعمال یا این‌گونه سازمان‌های تروریستی حمایت و پشتیبانی می‌کنند. در منطقه خلیج فارس نیز دولت‌هایی بودند که به‌خاطر وقوع این حادثه غمگین شدند.

به‌خاطر شکست این کودتا غمگین شدند؟

بله دولت‌های عربی بودند که به‌خاطر شکست این کودتا غمگین شدند.

اگر در رابطه با دولت‌های غربی ما شاهد آن بودیم که برخی از این کشورها تمایل داشتند کودتا موفق شود، تا چه میزان این برداشت درست است؟
ما منتظر آن بودیم که دولت‌های غربی و در رأس آنها ایالات متحده آمریکا فوراً در برابر این تلاش کودتاگران‌ه موضع بگیرند. اما چنین اقدامی را ندیدیم. بعدها پس از مشاهده خسارت‌ها و رنج‌هایی که بر ما تحمیل شد، شاهد اظهارات جدیدی بودیم یا همچنان مقامات بلندپایه برخی از کشورها به دیدار ما می‌آیند تا با دولت ترکیه و ملت آن اعلام همبستگی کنند.

اگر به نظر برخی، اقدامات دولت ترکیه سرکوبگرانه بوده و بخش‌های عظیمی از جامعه را دربر گرفته است.

پیش از اینکه به این موضوع جواب بدهم، باید تشکیلات پشت گولن را خوب بشناسیم. این تشکیلات تا حد زیادی در درون ارتش نفوذ کرده بود همچنین در نیروهای پلیس، قوه قضائیه، همه وزارتخانه‌ها، نهادهای دولتی، استانداری‌ها، دانشگاه‌ها و بخش‌های بازگانی، آنها برای خودشان سندیکاها و انجمن‌هایی تشکیل داده بودند و حتی به باشگاه‌های ورزشی نیز نفوذ کرده بودند. کسانی که در مرحله اول بازداشت شدند، کسانی بودند که به‌طور مستقیم در این کودتا دست داشتند. وقتی تحقیقات استمرار پیدا کرد، از اشخاص دیگری برده برداشته شد که در این ماجرا دست داشتند؛ مانند کسی که یک نخ جورایی را بر کتف، این خط‌وط رفته‌رفته ما را به داخل یک دولت موازی هدایت کرد. ما در دو سال اخیر داشتیم فعالیت‌های آنان را رصد می‌کردیم و انتظار آن را داشتیم که دست به کاری بزنند. درباره آنها تردیدهایی داشتیم. اما بدون داشتن دلایل کافی نمی‌توانستیم کسی را متهم کنیم.

آنها وقتی دست به این کار زدند که احساس می‌کردند به اندازه کافی بزرگ شده‌اند و شرایط برای اجرای برنامه‌هایشان مساعد است. تصور می‌کردند رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر را می‌کشند و یک دولت جدید تکنوکرات را بر سر کار می‌آورند. آنها از تانک و هواپیما و سلاح‌های مختلف علیه ملت ترکیه استفاده کردند. مرتکب خطای فاحش و حتی یک خیانت بزرگ شدند. بنابراین باید بهای این خیانت را بپردازند. هدف نهایی ما فقط مجازات مجرمان است. در رأس آنها رهبر این تشکیلات؛ یعنی فتح‌الله گولن قرار دارد که در بنسلیولایا زندگی می‌کند؛ کسی که پیروانش - معاذالله- احساس می‌کنند او در مرتبه‌ای بالاتر از رسولان قرار دارد.

اگر تلاش‌های شما برای استرداد گولن به کجا رسید؟ آیا در ایالات متحده کسی به این درخواست شما جوابی داد؟

از طریق پیونده‌هایی که تحویل آمریکا دادیم، روشن کردیم که این تروریست در پشت کودتای شکست‌خورده قرار دارد. ما به شیوه‌های قانونی می‌خواهیم که او را به ما تحویل دهند. احساس می‌کنیم ایالات متحده آمریکا دوست ماست. بنابراین اعتقاد نداریم که آنها هرگز او را تحویل نخواهند داد. ما به تلاش‌های